691/04

Den 19. februar 2004 blev i sag nr. 61.141:

xxxxxxx xxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx x

mod

Forsikringsselskabet
Ravnholtkassen G/S
Jernbanegade 12
5000 Odense C

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Forsikringsselskabet Ravnholtkassen G/S, klager over selskabets afvisning at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde der indtraf den 7/5 1999.

Selskabet har afvist at yde erstatning for ulykkestilfældet, der blev anmeldt den 5/5 2002, under henvisning til at klagerens krav er forældet.

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og gør gældende, at hendes anmeldelse er foretaget rettidig, idet hun ikke havde kundskab om, at hun ved et fald på en trappe havde pådraget sig en rygskade. Af anmeldelsen til selskabet fremgår bl.a.:

> "Da ulykken indtraf var jeg gravid i 5. måned og havde indtil da haft en helt ukompliceret graviditet. Min store dreng var 2 år og jeg bar ham ned af vores trappe til underetagen. Pludselig kunne jeg mærke der var vådt på trappen og jeg gled og faldt direkte ned på halen med drengen over mig. Jeg nåede ikke at tage fra, da jeg havde ham i armene og faldt derfor videre ned ad trappen et trin. Her drejer trappen i en 90 graders vinkel hvorfor mine fødder ramte væggen forude og jeg brækkede 3 tæer. Jeg kom herefter til skadestuen hvor de sendte mig til D 5 - de ville scanne mig for at

se om fosteret havde taget skade. Det havde det heldigvis ikke, jeg blev dog indlagt, da jeg stort set ikke kunne røre mig. Her lå jeg i første omgang i 5 dage, til 11.5, hvorefter jeg blev udskrevet til aflastning hjemme. Dette lod sig gøre v.h.a. et vagtkorps af bedsteforældre og venner som var og passe mig og drengen, når min mand var på arbejde. Det blev diskuteret hvorvidt jeg skulle røntgenfotograferes for at få det fulde overblik over bækkenets tilstand i forbindelse med fødslen, men fosteret kan ikke tåle røntgenstråler, så det var ikke en mulighed. Da der var 4 måneder til termin ville de afvente situationen. Efter 14 dages aflastning hjemme var jeg i stand til at bevæge mig langsomt rundt og sidde en smule. Jeg prøvede derfor at starte arbejde igen, ca. 3 timer dgl. men jeg kunne næsten ikke kravle derfra. Den 28. maj sygemeldte min jordemoder mig resten af graviditeten, jeg havde hvad der svarede til en svær bækkenløsning. Jeg fik bevilget kørestol, da min gangdistance var omkring 100 m. Jeg kunne v.h.a. en særlig pude sidde ned i 15-20 min. ad gangen. I august blev det bestemt at forløse ved kejsersnit en uge før termin. Så længe kom der dog ikke til at gå, da bækkenet låste fuldstændig fast d. 27. august. Denne dag blev jeg indlagt igen, jeg kunne på dette tidspunkt ikke komme ud af sengen selv, og havde helt ulidelige smerter. Den 1. september kom vores anden søn til verden 2 uger før termin. Herefter begyndte en lang og sej genoptræning, dog startende med et røntgenbillede af bækkenet. Her kunne man se, at der ikke havde været noget brækket, andet fik jeg ikke at vide. Da der var gået 2 måneder var jeg stadig meget plaget af smerter og blev sendt til kiropraktor. Denne (G.T.) kunne fortælle at korsben og haleben sad i en skæv vinkel på rygsøjlen, og at hun ville manipulere det på plads. Dette krævede en del behandlinger, men det var i klar bedring. På dette tidspunkt øjnede vi klare muligheder for total helbredelse. Det næste halve år havde jeg forældreorlov, da jeg ikke følte mig rask nok til at gå på arbejde. Det havde dog været mere på sin plads med en decideret sygemelding. I juni 2000 opsagde jeg en del af min ansættelse (i A.M.) da jeg ikke kunne arbejde på fuld tid p.g.a. smerter i bækken og ryg. Jeg blev sendt til genoptræning på Rygambulatoriet i R. Her konstaterede de, at bækkenet var meget ustabilt, og at styrkelse af musklerne omkring det ville give en bedring. Dette skete også i et vist omfang, og jeg havde det stabilt det næste halvår (maj - nov. 2000). Jeg var på dette tidspunkt på arbejde ca. 3 timer dagligt, det kunne jeg lige akkurat klare.

I november 2000 kommer der et stort tilbagefald efter jeg er gået op ad en trappe til 2. sal, og jeg sygemeldes i 3-4 uger, da jeg næsten ikke kan stå på benene. Jeg får krykker til at støtte. Jeg bevilges hjælpemidler fra kommunen, da de nu regner mig som kronisk patient. Efter nogle måneder bevilges jeg igen et træningskursus på ryg-ambulatoriet, hvilket hjælper en del. Jeg er igen i god bedring og regner med at blive nogenlunde smertefri. (Marts 2001). Det næste halvår føler jeg mig næsten rask og kan klare huslige gøremål, dog ikke støvsugning, havearbejde o.lign. I november 2001 kommer der igen et stort tilbagefald - store smerter og sygemelding igen. Umiddelbart før jul er jeg på arbejde igen, jeg begynder dog at ane, at dette kan blive mere langvarigt end jeg bryder mig om. Jeg henvises til reumatolog som behandler med god effekt i 14 dage. I foråret 2002 får jeg indlagt blokader med svingende succes. Da han ikke kan gøre mere henvises jeg til smerteklinik på F. Sygehus. Her sender de mig videre til fysioterapeutisk behandling, …

Jeg har under hele forløbet været afhængig af kiropraktisk behandling, da de hypermobile dele (korsben og lændehvirvler) giver hævelser omkring leddene. Jeg har trænet 4-5 gange om ugen (gymnastik og svømning) for at gøre en indsats selv, på trods af det er det få dage, jeg har været fuldstændig smertefri."

Selskabet har ved skrivelse af 22/5 2003 til nævnet redegjort for sagen således:

"Ifølge anmeldelsen skete ulykken den 7. maj 1999. Skadelidte kommer slemt til skade idet hun slår ryggen, halebenet og bækkenpartiet samt brækker 3 tæer. Hun kom på skadestuen og blev sendt til undersøgelse på sygehusets afd. D 5, der bl.a. scannede hende a.h.t. vurdering af evt. skade på foster. Hun blev sygemeldt og fik bevilget kørestol. Den 27. august 1999 blev hun indlagt på sygehus med ulidelige smerter og kunne ikke komme ud af sengen. Efter røntgenundersøgelse 3. september 1999 bliver hun henvist til fysioterapi et par måneder med kun moderat fremgang. I november 1999 konstaterer kiropraktor fejlstillinger i bækkenknogler, der manipuleres gennem nogle måneder. I juni 2000 opsagde skadelidte en del af sit arbejde på grund af smerter og der beskrives stadige smerter. I november 2000 får hun krykker og bevilges hjælpemidler fra kommunen, der regner hende som kronisk patient.

Det er mange påmindelser om, at hun er kommet til skade, og dette burde have fået hende til at anmelde skaden til sin ulykkesforsikring, men hun foretager sig intet i relation til vort selskab. Selv da hun opsiger ulykkesforsikringen til ophør den 1. juni 2001 kommer hun ikke i tanke om at anmelde ulykkestilfældet, så vi havde mulighed for at tage højde for en evt. skadesudbetaling på et senere tidspunkt.

Det er vor overbevisning at skadelidte har udvist en sådan grad af passivitet, at vi er berettiget til at afvise skaden, da den først bliver anmeldt ved telefonisk henvendelse 2. maj 2002, og derefter skriftligt den 5. maj 2002.

Iflg. betingelsernes punkt 8.1.1 siges: 'Ulykkestilfælde skal hurtigst muligt anmeldes skriftligt på en blanket, der kan bestilles hos Kgl.Brand' (Policen var på skadestidspunktet placeret i If skadesforsikring, der som bekendt overtog Kgl. Brand via Skandia) og punkt 8.3.2 siger: 'Erstatningskrav, der anmeldes senere end 6 måneder efter, at sikrede har eller burde have konstateret, at et ulykkestilfælde har medført varige følger, er ikke dækket af forsikringen.'

Denne bestemmelse kan iflg. FAL § 30 Stk. 2 bortfalde, hvis krav fremsættes inden 3 måneder efter, at skadelidte har fået kendskab om de omstændigheder, der begrunder kravet, men her er der gået flere gange de 3 måneder.

Det er vor opfattelse, at kravet burde være anmeldt meget hurtigt efter uheldet og i hvert tilfælde ved de senere påmindelser, som hun selv nævner i sin anmeldelse, 28. maj 1999 hvor hun får bevilget kørestol og dårligt kan sidde, 27. august 1999 hvor hun blev indlagt og ikke kunne komme ud af sengen, juni 2000 hvor hun ikke kunne arbejde på fuld tid p.g.a. smerter, november 2000 hvor hun får krykker og af kommunen betragtes som kronisk patient og endelig da hun opsiger sin forsikring hos os.

På grund af hendes passivitet har vi afvist at behandle sagen, som er afvist som forældet."

Hertil har klageren ved skrivelse 31/5 2003 overfor nævnet anført:

"Selskabet anfører, at jeg adskillige gange fik påmindelser om skaden uden at foretage mig noget i forhold til forsikringen. Dette er rigtigt men mangler den belysning at jeg flere gange drøftede sagen med min kiropraktor samt egen læge. Disse sagde samstemmende at jeg var ramt af langvarig bækkenløsning som ville blive helbredt, hvorfor jeg ikke skulle regne med at have men af ulykken for livstid. Dette var også diagnosen fra Rygambulatoriet i R. hvor jeg blev undersøgt af Prof. T.B. (Se bilag i klagesag). Dette var jeg ikke et øjeblik i tvivl om var rigtigt, da jeg faktisk var i reel fremgang bortset fra to tilbagefald i hhv. nov. 2000 og nov.2001

At jeg blev betragtet som kronisk patient hos O. Kommune betyder intet andet end at sygdomsforløbet er over 6 måneder. UANSET OM MAN BLIVER HELBREDT ELLER EJ. Kommunen vurderer udelukkende udfra behovet om hjælpemidler, hvilket var grunden til at de gav udtryk for denne kronisticitet.

Som det fremgår af ovenstående så jeg ingen behov for at melde skaden, idet jeg jo ville blive rask. Først da resultatet af scanningen forelå, var jeg klar over, at dette var en rygskade og ikke bækkenløsning, som det ellers var vurderet til. Da ingen kunne fortælle mig sandsynligheden for helbredelse efter den nye diagnose, var det jo netop aktuelt at melde skaden, hvilket jeg gjorde øjeblikkeligt. Derfor mener jeg også, at jeg har overholdt anmeldelsespligten på 6 måneder. Det var først i maj 2002, jeg konstaterede, at skaden havde medført varige følger."

I udtalelse af 27/4 2000 fra overlæge T. B fremgår bl.a.:

"VURDERING OG PLAN:

Det er vores skøn at der er reel bækkenløshed, som skyldes et contusionstraume i maj 1999 med efterfølgende bækkenløsning. Pt. oplyses om at der er tale om et længerevarende forløb, men med god prognose. Pt. tilbydes individuel træning og deltagelse på et ryghold for patienter med instabilt bækken."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**8.0 Erstatningsregler/skadeopgørelse**

8.1 Anmeldelse af ulykkestilfælde

8.1.1 Ulykkestilfælde skal hurtigst muligt anmeldes skriftligt på en blanket, der kan bestilles hos Kgl. Brand.

…

8.3 Forældelse

…

8.3.2 Ved sen anmeldelse.

Erstatningskrav, der anmeldes senere end 6 måneder efter, at sikrede har eller burde have konstateret, at et ulykkestilfælde har medført varige følger, er ikke dækket af forsikringen."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder på det foreliggende grundlag at måtte lægge til grund, at klageren har haft kundskab om sit eventuelle krav og om, at det er forfaldet, på et sådant tidspunkt, at et eventuelt krav på anmeldelsestidspunktet er bortfaldet på grund af for sen anmeldelse, jf. de oven for citerede forsikringsbetingelser.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen